

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2950/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбене заједнице АА, чији је пуномоћник Милан Жебељан, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Добрила Милетић, адвокат у ..., ради исељења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2078/18 од 08.08.2018. године, у седници већа одржаној 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2078/18 од 08.08.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2078/18 од 08.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6089/16 од 05.12.2017. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2078/18 од 08.08.2018. године, одбијен је предлог туженог за прекид поступка, обавезан тужени да у року од 15 дана испразни од лица и ствари и врати у првобитно стање заједничке подрумске просторије у ..., у улици ... број .., на катастарској парцели број .. КО ..., површине око 25 м2, које се налазе на десној страни улаза у подрум и обухватају две собе и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 218.650,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући према цитираној законској одредби Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права. О праву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са сличним чињеничним стањем и правним основом. Тужени уз ревизију није приложио судске одлуке у којима је у истој чињеничноправној ситуацији другачије одлучено и због којих би требало приступити уједначавању судске праксе.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 15.03.2016. године, а побијана другостепена пресуда донета је 08.08.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић